

6 perc

13.nap / Teljes szívből

WELLNESINSPIRÁCIÓ

5 Mózes 6, 4-5

Otthon húzd le a cipődet meg a zoknidat. Menj a fürdőszobába, töltsd meg meleg vízzel a fürdőkádat vagy egy lavórt, és szórj bele egy kis fürdősót. A többi egészen egyszerű: állíts elé egy széket, és áztasd benne 5 percig a lábadat. Ha megszáritottad, húzz friss zoknit, nyisd ki egy kicsit az ablakot, és szippantsd be mélyen a friss levegőt. És gondoldj arra, hogy legeslegbelül szabad lábon élsz Istennel...

4 Halld meg, Izráel: Az Úr a mi Istenünk, egyedül az Úr!

5 Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből!

A Mózes által ránk hagyott bibliai szövegek közül korántsem a Tízparancsolat a legfontosabb, hanem azok a szavak, amelyeket éppen most olvastál. Ez a zsidók hitvallása, amelyet minden hívő zsidó napjában legalább egyszer elimádkozik. Amikor egyszer megkérdezték Jézust, melyik a legfontosabb parancsolat, éppen ezekkel a szavakkal válaszolt: *"Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből."*(Máté 22,36-37)

Ezek a szavak alkották Jézus hitvallását is: csak egy Isten van - nevezetesen az az Isten, aki Izrael történelmében Jahve néven nyilatkozta ki magát. És az emberi élet legfőbb célja abban áll, hogy ezt az Istent szeressük, mindazzal, amik vagyunk, amire képesek vagyunk és amink van. Mert Isten szeretetből teremtett bennünket, és csak akkor találjuk meg önmagunkat és tulajdonképpen rendeltetésünket, amikor viszonzzuk ezt a szeretetet. Ha az ember nem tanulja meg szeretni Istent, sem belső, sem külső szabadságra nem talál.

Napjainkban ez a kérdés, úgymond, fordított előjellel merül fel. Térségünkben szinte mindenki tisztában van azzal, hogy szeretnünk kell embertársainkat. De hogy a keresztény hit első és központi helyén az istenszeretet áll, ez sokak számára nagy meglepetés. Ahogy Jézus annak idején ezt mondta az embereknek: "A nagy istenszeretben ne feledkezzetek meg a felebaráti szeretetről!", ma így szólna hozzánk: "A nagy emberszeretben ne feledkezzetek meg az istenszeretetről!" Ez a keresztény és a zsidó hit középpontja.

Persze ez a kijelentés szembesít bizonyos problémákkal. Pontosan mit is jelent Istent szeretni? Egyszer azt a kérdést tették fel Helmut Schmidtnek, Németország egykori szövetségi kancellárjának - aki Als Christ in der politischen Entscheidung (Keresztényként a politikai döntéshozásban) címmel jelentette meg könyvét hogy szereti-e Istent. Így válaszolt: "Szeretem a feleségemet." Valóban felmerül a kérdés: Istent szeretni - lehetséges egyáltalán? És ha igen, hogyan? Hogyan lehet szeretni egy láthatatlan Istent?

13.nap / Teljes szívből

1. Istent szeretni akarni: ez az első lépés ahhoz, hogy valóban szeressük Istent

Az első és alapvető kérdés: *"Akarod-e egyáltalán szeretni Istent?"* Ha igennel válaszolsz erre, akkor már szereted. Ha vágyva vágysz rá, hogy szeresd Istent, akkor alapjában véve már elkezdted őt szeretni. Ne törd túlságosan a fejedet, amikor lelked vizsgálásakor arra az eredményre jutsz, hogy az a valami, amit Isten szereteteként érzel, kifejezetten hiányos. Akár egy partnerkapcsolatban: amikor szereted a partneredet, éppen akkor veszed észre, hogy tulajdonképpen még sokkal több szeretetet érdemelne, és újra meg újra azt érzed, hogy a szereteted mennyire tökéletlen. Jézust háromszor tagadta meg Péter, a tanítványa, és Jézus csak ennyit kérdez tőle: *"Szeretsz engem, Péter?"* És Péter így válaszol: *"Igen!"* Mi, emberek ilyenek vagyunk: szeretünk valakit, és eláruljuk. Jézus háromszor egymás után teszi fel ezt a kérdést. És szerintem óriási dolog, hogy Péter, aki Jézust - szintén háromszor - megtagadta, erős marad, s bár mélységes szégyennel, de mindannyiszor határozottan válaszolja: *"Uram, te mindent tudsz. És mivel mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek. Akkor is, ha olyan kegyetlenül magadra hagytalak."* Péter jól tudta, hogy szeretete meglehetősen hiányos. De az akkor is szeretet volt. És remélte, hogy Jézus ezt elhiszi neki. És Jézus elhitte. Ha szeretni akarsz Istent, akkor már szereted őt. Mindenkinél jobban tudod, hogy alaposan dolgoznod kell még magadon, de már szereted őt. És Isten tudja ezt!

2. Valakit szeretni annyi, mint elfogadni olyannak, amilyen

Lehet, hogy nem értesz egyet azzal, amit az imént mondtam. Lehet, hogy azt mondd: *"Nem is akarom őt szeretni. Elgondolkodtam rajta, de ha őszinte vagyok: nem akarom."* Rendben van. Örülök, hogy őszinte vagy. Persze érdekelnének az indokaid. Lehetséges, hogy valahol mélyen belül neheztelsz Istenre? Lehet, hogy van egy vagy több olyan pont az életedben, melynek kapcsán ezt mondd: *"Nem értem, hol volt ekkor Isten, ezt képtelen vagyok megbocsátani neki..."?*

Bevallom neked, az én életemben is vannak olyan pontok, ahol egyszerűen nem értem Istent. Ő valóban nem teljesen az én elképzelésem szerint *"működik"*. És néha azt gondolom: *"Ha ő, ahogy Jézus mondta, valóban szerető Isten, miért nem csinálta ezt vagy azt másképp?"* Évekkel ezelőtt eljutottam arra a pontra, hogy a hitem, amely gyerekkoromtól fogva kísért, mély válságba került. Nagyon megsebeztek, bógtem, tomboltam, vádoltam Istent, egyszerűen nem értettem őt. A végén így szóltam: *"Isten, én nem értelek, de megtapasztaltam, hogy te olyannak fogadsz el, amilyen vagyok, ezért én is elfogadlak olyannak, amilyen vagy."* Nem sok hiányzott ahhoz, hogy így szóljak: *"Isten, te olyan sokszor megbocsátottál már nekem, itt az ideje, hogy én is megbocsássak neked. Gyűlölni tudnálak, de tudod, hogy szeretlek."*

Tudom, hogy kegyes fülek számára nehéz ezt hallani, de kérlek, most az egyszer viseld el. Mindannyian tudjuk, hogy Isten nemcsak világos, hanem sötét oldalakkal is rendelkezik. Meg vagyok győződve róla, hogy egyszer majd a mennyben ezekről az oldalairól is kiderül, hogy világosak, és minden kérdésünkre választ kapunk. De mindez nem változtat azon, hogy itt a földön néha bizony meglehetősen nehéz dolgunk van. És a kihívás ebben áll: ne zárd ki ezt a témát. Nevezd nevén - aztán tedd azt, amit minden emberrel teszel, akit szeretsz: fogadd el Istent mindenestül. Szeresd akkor is, ha árnyoldalai is vannak. Bocsáss meg neki. Ez teológiai talán nem egészen korrekt, de Isten ki fogja bírni. Különben pedig nem eretnokség, amit itt írok. A zsolnárok között számtalan olyan imát találhatsz, amelyben az emberek pontosan ugyanígy beszélnek Istennel. Végy búcsút a kényszerképzettől, hogy Istent csak akkor tudod szeretni, ha ő a mi emberi elképzeléseinknek megfelelően *"tökéletes"*. És ha még mindig problémát jelent számodra annak gondolata, hogy Istent szeresd, vedd számításba, hogy az összes sötét oldal és valamennyi megválaszolatlan kérdésünk ellenére is végtelenül sok ok van arra, hogy szeressük őt. Ha ezek az okok épp nem jutnak eszedbe, olvasd el a Jézus-történeteket a Bibliában. És mindenekelőtt gondoldj arra, hogy ő meg olyannak szeret téged, amilyen vagy!

13.nap / Teljes szívből

3. Ha szeretek valakit, keresem a közelségét

Ez egy nagyon egyszerű, de alapvető mondat. Ha szeretni akarod Istent, és nem tudod, hogy csináld, akkor keresd egyszerűen a közelségét. Mert szeretni ezt jelenti: keresem a másik közelségét. Tedd ki magad rendszeresen Istennek. Ne csak akkor járj istentiszteletre, bibliaóra ha épp kedved van hozzá, hanem bizonyos rendszerességgel! Mert egyrészt sokszor evés közben jön meg az étvágy, másrészt a szeretetnek állandó szokásokra és megállapodásokra van szüksége. Ugyanis csak akkor tudsz beleszeretni Istenbe, és szereteted csak akkor tud iránta növekedni, ha újra meg újra keresed a közelségét, azt a helyet, ahol különösen érthető módon beszél hozzád.

4. Szeretni annyi, mint segíteni a másikat kibontakozni

A *szeretni* szónak számomra ez az egyik legerősebb meghatározása. Szeretni annyit jelent, mintlehetőségeink szerint segíteni a másikat, hogy a lehető legnagyobb mértékben kibontakozhasson: "teljes szívből, teljes lélekkel és minden erőből". Nem bolondság, hogy mi, keresztények olyan Istenben hiszünk, aki még egy rakás "kibontakozási lehetőséggel" rendelkezik? Ez egyetlen más vallásban sincs így. Azokban Isten mindig nagy, "készen van", és nekünk kell kibontakoznunk. Isten a kereszténységben is nagy, sőt végtelenül nagy, de mi hozzá tudunk járulni "a kibontakozásához". Éppen mi. Így például segíteni tudunk Istennek abban, hogy elvigye a szeretetét az emberek közé. Istennek szüksége van a kezünkre és a lábunkra, a szemünkre és a fülünkre ahhoz, hogy szóval és tettel az emberek pártjára álljon. Vagy ahogy a zoltárok mondják: "felemelhetjük Istent" azáltal, hogy dicséjük és áldjuk őt. Sokáig védekeztem e kifejezés ellen, mondván: "Isten olyan nagy, mi, kicsiny emberek nem tudjuk felemelni őt." Ha az, amit mondunk vagy teszünk, mind az ő szeretetére való utalássá lesz (vö. Máté 5,16). **Ha szeretsz valakit, lehetőségeid szerint segítesz neki abban, hogy kibontakozhasson. Ha szeretni akarod Istent, tégy hasonlóan.**

5. Ha valakit szeretek, azonos irányban megyek vele

Olyan szép a fiatalok nyelvében: "együtt járnak". Azt hiszem, ez nagyon szép kifejezése annak, hogy mi a szeretet célja: közös vízió, jövőképünk van az életről, közös értékeket fejlesztünk ki, ugyanabban az irányban, egyazon cél felé haladunk. Sajnos sokan, akik "együtt járnak", nem mennek együtt, hanem megállnak, nézik egymást, és elfeledkeznek a világról. De ez tartósan nem állapot. Az a szerelem, ahol a partnerek csak egymást nézik, előbb-utóbb kihuny. A szeretet nemcsak abból áll, hogy a partnerek egymást nézik, hanem abból is, hogy együtt ugyanabba az irányba néznek, és elindulnak.

Mit jelent ez istenszeretetünk esetében? Jó, ha vannak pillanatok, amikor kifejezetten "szerelmesek" vagyunk Istenbe, és szinte misztikusan elmerülünk benne. Én is ismerem ezeket a pillanatok, és nem szeretnék lemondani róluk. De az istenszeretet nem tarthat vissza véglegesen attól, hogy előremozduljak. Hogy abba az irányba haladjak, amelybe Istent látom haladni. Hogy vele közösen kialakítsak egy jövőképet, víziót, átvegyem az értékeit, közös célokra törekedjek vele.

Végül még valamit megemlítenék. János apostol azt írja: "Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért."(János 4,10) Tudnunk kell, hogy - az összes előbb említett gyakorlati tanács mellett - az istenszeretet nem úgy születik, hogy minden erőnket bevetve igyekszünk és fáradozunk érte. A szeretetet csak a szeretet hozza létre. Ezért fontos, hogy Isten előbb szeretett bennünket. Legérthetőbben ezt abban látjuk, amit Jézus tett értünk. Ezért tehát: cselekedeteinknél és próbálkozásainknál sokkal fontosabb, hogy újra meg újra elmerüljünk Istennek ebben a szeretetében. Istennek ez a szeretete az, ami akkor is megtartja a kapcsolatunkat, amikor a mi szeretetünk újra csak meglehetősen gyenge lábakon áll.

”Ahhoz, hogy Istent megismerjük, szeretnünk kell őt; ahhoz, hogy az embereket szeressük, ismernünk kell őket.”

Aurelius Augustinus

13. Ma a gyülekezetédért és lelkipásztorodért imádkozz, akire Isten az igehirdetés szolgálatát bízta, emlékezz: a papjával perlő népen nem lehet áldás!

[A könyv megvásárolható:

<https://www.lutherkiado.hu/kiadvanyok/konyvek/lelkiseg/486-40-nap-alatt-az-en-koru/>]